

Dosarul nr. 2ra-1567/21

Prima instanță - (Judecătoria Strășeni, sediul Călărași) jud: A. Craveț
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: V. Sîrbu, D. Dulghieru, V. Buhanaci

ÎNCHEIERE

20 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Svetlana Cataraga,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de
Întreprinderea de Stat pentru silvicultură din Călărași, intervenient principal Agenția
„Moldsilva” împotriva Svetlanei Cataraga, cu privire la evacuarea silită din imobil,
împotriva deciziei din 30 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 20 octombrie 2017, Întreprinderea de Stat pentru silvicultură din Călărași a
depus cerere de chemare în judecată împotriva Svetlanei Cataraga, prin care a
solicitat evacuarea silită a acesteia, a persoanelor aflate împreună cu aceasta, precum
și a bunurilor ce aparțin acestora din imobilul-construcție casa pădurarului cu nr.
cadastral XXXXX, situată în XXXXX.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că prin ordinul ÎSS
Călărași nr.13-c din 26 februarie 2016, Svetlana Cataraga a fost angajată la lucru în
funcția de pădurar la Ocolul Silvic Călărași, cu repartizarea pentru executarea
activității la cardonul nr.3, fiindu-i atribuit spațiul de serviciu, inclusiv locativ- adică
casa pădurarului, situată pe teritoriul XXXXX, care constituie proprietate statului,
aflată în gestiunea ÎSS Călărași.

Prin ordinul nr 183-p din 9 octombrie 2017 Svetlana Cataraga a fost concediată
din funcția de pădurar. Astfel ultima la momentul eliberării din funcție urma să
elibereze casa pădurarului pe care o ocupă.

A menționat că în prezent la cantonul nr.3 Ocolul Silvic Călărași activează altă
persoană care a fost angajată în funcția de pădurar, care urmează să-și exercite
activitatea profesională, fiind necesară acordarea imobilului-casa pădurarului, însă
pârta nu dorește binevol să elibereze încăperea de serviciu.

Prin hotărârea din 27 aprilie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, s-a
admis acțiunea.

S-a evacuat Svetlana Cataraga și alte persoane aflate împreună cu ea, precum
și bunurile ce aparțin acestora, din imobilul - casa pădurarului, situată în

XXXXX a Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași, cu numărul cadastral XXXXX.

La 25 mai 2018 Cataraga Svetlana a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea ei și emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 7 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Svetlana Cataraga.

S-a casat hotărârea din 27 aprilie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași și s-a restituit cauza spre rejudecare în Judecătoria Strășeni, sediul Călărași, în alt complet de judecată.

Prin încheierea protocolară din 3 februarie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, s-a atras în proces, în calitate de intervenient principal, Agenția Moldisiva.

Prin hotărârea din 13 octombrie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, s-a admis integral acțiunea.

S-a evacuat Svetlana Cataraga și persoanele aflate împreună cu aceasta, precum și bunurile ce aparțin acestora, din imobilul-construcție casa pădurarului XXXXX.

La 2 noiembrie 2020, Svetlana Cataraga a declarat apel împotriva hotărârii solicitând casarea integrală a acesteia, cu emiterea unei noi soluții prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin deciziei din 30 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Svetlana Cataraga și s-a menținut hotărârea din 13 octombrie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de apel a conchis că este corectă concluzia instanței precum că, Svetlana Cataraga neîntemeiat refuză eliberarea încăperii de serviciu - casa pădurarului care este situată în sat. Temeleuți, Călărași, deoarece din 9 octombrie 2017 nu mai deține funcția de pădurar la cantonul nr. 3.

Iar odată cu încetarea raporturilor de serviciu, Svetlana Cataraga a fost lipsită de dreptul de a ocupa în continuare locuința în litigiu.

La 1 septembrie 2021, Svetlana Cataraga a declarat recurs împotriva deciziei din 30 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului, a invocat că decizia este neîntemeiată, ilegală și pasibilă de a fi casată în baza temeiurilor de recurs prevăzute de art. 432 alin. (1), alin. (2) lit. a), c) și alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Consideră că la emiterea soluției atât a instanței de fond, cât și de apel, nu s-a aplicat legea care trebuia să fie aplicată (Legea cu privire la locuințe), s-au interpretat eronat prevederile Codului civil referitor la proprietar, aprecierea probelor de către instanțele judecătorești a fost arbitrară.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 19 iulie 2021 (f.d.142), însă dovada legală de recepționare a acesteia de către recurentă lipsește.

Din acest considerent, Colegiul consideră că recursul din 1 septembrie 2021 este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimaților cererea de recurs la 20 septembrie 2021, informându-i despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

Prin referința din 29 septembrie 2021, Întreprinderea de Stat pentru silvicultură din Călărași a solicitat declararea recursului drept inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230].

Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Svetlana Cataraga nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Svetlana Cataraga.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari